

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 878: Nếu Thấu Hiểu Được Pháp Pháp Điều Là “Như”, Thì Căn Bệnh Ngã Kiến, Tình Chấp Thấy Điều Đoạn Tận

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 074)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nếu thấu hiểu được pháp pháp điều là “như”, thì căn bệnh ngã kiến, tình chấp thấy điều đoạn tận. Khi ấy, thấy tướng tức là thấy tánh, đâu đâu cũng là Đạo, không có gì là không thể.】

Đây chính là việc chư Phật, Bồ Tát thị hiện trong lục đạo, thị hiện ở nhân gian, được gọi là “du hý thần thông”. Vì sao vậy? Bởi vì các Ngài đã triệt để thấu hiểu chân tướng của vũ trụ nhân sinh. Mọi hoạt động của các Ngài đều hoàn toàn tương ứng với chân tướng, không mảy may trái nghịch. Chúng ta thường nói là “tùy thuận pháp tánh”, cho nên các Ngài đạt được sự đại tự tại, đạt được sự đại viên mãn. Tông môn (Thiền Tông) nói đến “đại tự tại”, Mật giáo nói đến “đại viên mãn”, khi đến được cảnh giới này thì thấy đều đạt được trọn vẹn cả.

“Thấy tướng tức là thấy tánh”, vì sao vậy? Vừa rồi đã nói qua, đó là vì đã lìa bỏ “tâm, ý, thức”. Cái mà các Ngài sử dụng chính là căn tánh của sáu căn. Dùng căn tánh của sáu căn để tiếp xúc với bên ngoài thì đó không còn là sáu trần nữa, mà là kiến tánh. Kiến tánh (tánh thấy) thì thấy được sắc tánh, văn tánh (tánh nghe) thì nghe được thanh tánh. Sự tiếp xúc của “thấy, nghe, hay, biết” (kiến, văn, giác, tri) thấy đều là tánh, lúc đó không gọi là “trần” nữa.

Dùng “thức” để tiếp xúc với bên ngoài thì gọi là “trần”. Trần là sự ô nhiễm, nó làm ô nhiễm cái tâm thanh tịnh của chúng ta. Còn căn tánh thì không bị ô nhiễm, cho nên cảnh giới bên ngoài cũng không phải là trần cảnh, mà là sắc tánh. Đây gọi là “minh tâm kiến tánh” (sáng tâm thấy tánh). “Thấy tướng tức là thấy tánh”, cho nên gọi là “đầu đầu thị đạo, tả hữu phùng nguyên” (đâu đâu

cũng là Đạo, nhìn vào đâu cũng thấu triệt nguồn chân), không có gì là không thể, các Ngài muốn thị hiện như thế nào thì thị hiện như thế ấy.

Chúng ta xem trong kinh điển, đặc biệt là trong Kinh Hoa Nghiêm, thấy được sự việc “năm mươi ba lần tham học” (ngũ thập tam tham). Năm mươi ba vị thiện tri thức ấy chính là năm mươi ba vị Phật. Chư Phật được nhắc đến trong Kinh Kim Cang đều là “minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật”. Bồ Tát Sơ Trụ của Viên giáo liền được gọi là Phật. Ngài đã có đủ năng lực, “đáng dùng thân Phật để độ, liền thị hiện thân Phật để hóa độ”, cho nên gọi là kiến tánh thành Phật.

Thiện Tài Đồng Tử tham học năm mươi ba vị trí thức, năm mươi ba vị đều là Phật. Tướng mạo thị hiện của mỗi một vị Phật đều không giống nhau, phương thức sinh hoạt thị hiện của mỗi một vị Phật cũng khác biệt. Thật đúng là muôn hình vạn trạng, không có gì là không thể.